

במדינה

את אייגלהלה לכרוע ברך לפנייהם. למזלו של הכושי בעל השפתיים העבות קפצו ידידיו הישראליים מן הבאר, תפסו את ה"אמריקאים".

חמש נידות המשטרה שהגיעו כעבור רבע שעה אספו את השלושה שסירבו להודות, עצרו אותם.

דיווח פרטי. אייגלהלה, הלבוש תמיד בסטודרים רועשים, לא הסתפק בכך. מדי יום ביומו פנה למשטרה, דרש לדעת אם תעמיד את התוקפים לדין.

"אם אתם לא תעשו את זה, אשכור עורך-דין פרטי ואגיש נגדם משפט", איים הוא.

אולם משטרת ירושלים לא יכלה להחליט בעניין. מפקד המחוז יואב פלג, פנה למשרד-החוץ, ביקש לדעת אם ידרוש ה"משרד" לבטל את הסניגוריה.

השבוע התבררה כמעט סופית עמדת משרד-החוץ. "יש להניח שלא נתבע את ביטול הסניגוריה", הסביר אחד הפקידים הבכירים. "אך נבקש כנראה להעביר את התוקפים מתפקדיהם".

היחיד שלא התרגש מן השערוריה היה אייגלהלה עצמו, שהתכוון להמשיך במאבקו נגד איש האר"ם ההולנדי ושני החיילים ה"אמריקאים". כי אייגלהלה, הרואה עצמו גם עתונאי, חולל שערוריות הרבה יותר סניגוריות, עליהן דיווח בעצמו.

דרכי חיים

שידוך מוצלח

כשעלה מיכאל אלק (61) מרומניה לפני כשנה וחצי, לא היו לו כל תביעות. אף על-פי שהצליח על כל גופו באו לו אחרי טיפול בכלא הרומני, באשמת הברחה יהודים לישראל, לא ביקש תגמול בעד סבלו. הפרופסור למתמטיקה באוניברסיטת בוקרשט ואחד מראשי השומר הצעיר שם, הביא עמו סכום כסף מסוים, היה משוכנע כי בעזרתו יוכל להסתדר בארץ. דאגתו הראשונה היתה למצוא עבודה. ואמנם הוא מצא אותה בסופו של דבר, אולם בדרך בלתי-רגילה.

יום אחד פגש אלק ברחובות תל-אביב את מכרו מרומניה שמואל חלנצין חרשטיין. אלק סיפר לידידו כי הוא מחפש עבודה מתאימה, יהיה מוכן במקרה הצורך להשקיע מכספו. פני הידיד אורו. "יש לי משהו בדיוק בשבילך", אמר אלק. הוא סיפר כי הגיש בקשה לקבל רשיון לפתיחת בית עבודת חסר לו קצת כסף להתחלה. בו בית מקום הוצע חרשטיין לאלק להיכנס לשותפות. הוא יתן את הידע המקצועי ואלק את הכסף. את הריבית יחלקו ביניהם.

אלק הסכים. הוא הפקיד בידי חרשטיין ששת אלפי ל"י. אולם הריבית בוששה ל"י בוא.

אובדן הכסף. בינתיים התקשר אלק עם אדם אחר שהיה בידו רשיון לבית עבוד, הגיע עימו להסכם שותפות. הוא פנה אל חרשטיין, הודיע כי הוא מסתלק מהשותפות, ביקש שיחזיר לו את כספו. בלי להתרגש ענה לו חרשטיין: "המפקדים כבר לקחו את הפקודות ואת הכסף אכלתי". הוא ניחם את ידידו הממורמר, הבטיח: "נעשה פעם חשבון".

החשבון לא נעשה, אולם מאחת הפגישות יצא אלק כשבידו רכוש גדול: שתי מעטפות, שבאחת מהן היתה טבעת משובצת יהלום גדול ובשניה שתי מטבעות זהב ענקיות. הפרופסור היה מרוצה. אולם מעריך תכשיטים קלקל עד מהרה את שמחתו: ערכם של התכשיטים לא עלה על הסכום הדרוש לארוחה הגונה במסעדה.

אלק פנה לבית המשפט, ביקש להטיל עיקול על רכושו של חרשטיין. הצו ניתן. אולם עוד לפני שהוצא אל הפועל ציפתה לאלק הפתעה נוספת. "חבל על הטורה", אמר לו פקיד המשפט, "אין אצלו מה ל"עקל. אני מכיר את האיש הזה. הוא פושט רגל שלא תוציא ממנו פרוטה".

אלק מצא לעצמו תעסוקה. חורק שן הוא מסתובב ברחבי המדינה, מלקט את כל האנשים שהיו צריכים להיות שותפיו ל"עסקים של חרשטיין, רומו על ידו.

חרשטיין עצמו שונא כנראה גם הוא את הבטלה. השבוע הופיעה בעתונים מודעה צנועה, בה הוזמנו בעלי הון של 15 אלף ל"י להיכנס לשותפות בפתחת משרד ל"שידוכים".

(המשך מעמוד 12)

כ-80 שאלות אינטליגנציה כללית, בשיטת מבחן מיוחדת שהונהגה על-ידי אונסקו.

הצלחה עולמית. "הטסת עפיפונים היא תחביב עממי מקובל בא. מצרים; ב. גרינלנד; ג. יפן; ד. מונקו; ה. גוסמלה; — היתה אחת השאלות בסוג הראשון של שאלות המבחן. (ג' היא התשובה הנכונה).

1. פולו; 2. כדוריד; 3. סומו; 4. בייסבול; — א. גרמניה; ב. יפן; ג. ארצות-הברית; ד. טורקיה; ה. הודו; (התשובות — 1. א; 2. א; 3. ב; 4. ג).

בסוג שלישי של שאלות התבקשו התלמידים לזהות לפי ציורים מנהגי עמים.

כל המבחן עמד בסימן של קירוב בין העמים השונים. הוא היה חלק ממצע עולמי של תנועת הרוטרי שנקרא בנמלה, וש"מטרתו להכניס בני ארץ אחת לנעליהם של בני ארצות אחרות.

בכל העולם עורכים מועדוני רוטרי מב"צעים שונים, אפייניים לתנאי המקום, במסגרת המבצע העולמי. אולם ביזמתו של השופט המחוזי אליעזר מלחי, שהוא נשיא מועדון הרוטרי התל-אביבי, הפך מבצע בנמלה נעילה ישראלית, למקיף והמוצלח ביותר בכל הארצות.

השופט מלחי המשופע וחרף-הלשון עמד בראש ועדה מיוחדת שניסחה את השאלות ואירגנה את המיבצע בארץ כולה. לא היה זה מבחן קל. הוא דרש מהנבחנים רמת אינטליגנציה גבוהה למדי, ואף מבוגרים מש"כילים היו מתקשים לענות על כל השאלות. אולם צורת מבחן זה הבטיחה שהמוכשרים באמת הם שיזכו בסטיפנדיות.

שיאו של המבצע יהיה בעוד למעלה מ"שבוע, כאשר שלבו הסופי של המבחן יערך בקולנוע תל-אביב. ובו יבחנו עשרת ה"מצטיינים" בשיטה חזותית ושמיעתית על מנהגי עמים, לפי הצגות ומנגינות שיוצגו בפניהם.

אורחים

עושה החדשות

אלבאסי אייגלהלה (27) אינו ניגרי רגיל. הוא בעל תואר של מוסמך לפסיכולוגיה, שעזב את הוריו ואת 25 אחיו כדי להגות מן החיים. הוא קודם כל פסיכולוג, הרוצה לעבור קורס בפסיכולוגיה שימושית, כדי להכיר את בני מרבית העולם.

אחרי שגמר לפני ארבע שנים את האוניברסיטה הניו-יורקית קונומביה, הסתובב אייגלהלה המזוקן בכל מדינות אמריקה ואירופה, עבר גם את מסך הברזל. לשיא הגיע הכושי בעל השפתיים העבות, כשפרץ לפני שנה שרשרת של שוטרים סובייטים, ששמרו על ניקיטה חרושצ'וב בביקורו בברלין ה"מזרחית" הגיש לו בקשה לאשרת כניסה ל"ברית-המוצעות. כעבור ימים אחדים קיבל תשובה חיובית.

הכושי כרע ברך. מיד אחרי שסיים את סיורו בארצות הקומוניסטיות, נסע אייגלהלה על קטנועו לישראל, החליט להישאר בה תקופה בלתי מוגבלת. הוא התקבל ל"עבודה כאולמני קומוניסטי. ערוך את ה"תוכניות המיוחדות לעמי מערב אפריקה, החל מהחדש הבא.

אולם אייגלהלה לא אהב רק לעבוד וללמוד. את הכסף שהרוויח בקול-ישראל ומפירסום רשימותיו במערב, ביוזם בעזרת סטודנטיות ירושלמיות צעירות, האוהבות לבלות ב"חברות.

בשבוע שעבר מצא הוא הזדמנות טובה לבלות. הוא נכנס לבדו לבאר הבוהמי החוש של סוראמללו הגדול, עמד לעזוב אותו ב"חצות.

ברגע שעלה מן המדרגות הצרות של המרתף הירושלמי, החלו הדברים להתרחש במהירות. מן הרחוב הגיעו שלושה בחורים דוברי אנגלית. הגבוה שביניהם, ג'ק הטברי, הולנדי מחיל האו"ם, קרא כלפיו: "הנה בא ניגרי" מן המועדון היהודי שאנו באים אליו".

ג'ק לא הסתפק בכך. הוא תפס במעילו של הניגרי, חבריו פריאטו ג'אן וג'רי הר"ר, שניהם חיילי מארינס ועובדי השגרירות האמריקאית, היכו אותו בעורפו. הם הכריחו

• כינוי גנאי מעליב, קיצור מן המלה האנגלית: ניגרו (כושי).

1939 - 1959

לרגל יובלנו ה-20 בארץ

זכינו לאיחולים כה רבים מידידינו, מוסדות הממשלה, ההסתדרות, ארגונים מקצועיים, העתונות והקהל הרחב — עד שאין באפשרותנו להביע את תודתנו לכל אחד אישית.

אנא, קבלו נא בדרך זו את תודתנו העמוקה.

ההנהלה

דברי-סריגה אופנתיים

אות כל אם - לדיה הברואים

לפריחה על הפת

לבשול • לטגון • לאפיה

בילו-בנד

זרי כלה וסידור סלים

משה בושיע
ככר דיזונגוף 13, טל. 24749